

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsá tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 ft. — Félévre 5 ft. — Negyedévre 2 ft 50 kr. — Egy hóra 1 ft.
Hirdetési díj:
Ot hasabos poltitor egyeztetésért 5 kr. — Helygáji minden hirdetésért külön 20 kr. — Nyitlár 4 hasabos poltitorért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugymint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

Levél a szerkesztőhöz.

II.

Budapest, márcz. 25.

A kérdéses cikk ime következik:

»Ki Zágrábra s Károlyvárosba megy, regényes tüneményekkel fog találkozni; a horvát név helyett újat vőnek fel, új köntöst hordanak; az ur a pórhoz hasonlít (egység), új címerül a csillagon kívül a holdat viselik, jeleit az éjnek s az ábrándnak, az elmében szilajság, és epés láng a szivekben, köszörült fegyverek az oldalakon, zászló alá esküvés az éjféli óráiban, azt himé az ember, hogy a határokon elenség van s e párt csatára készül. Igenis csatára, olvassátok meg dalgyűjteményeiket s a zágrábi neve vészett újságot — telvők azok bátorító s tüzelő hadi dalokkal az idegen járom, a török zsarnokság, az ördög hatalma ellen s e három név mind a magyart jelenti, (mi bajok is volna a törökkel s ördöggel). Horvátországot északi küldöttek látogatják meg; a neve-tiltott párt nemzeti harczdalokat ír a határvöröknek, kik 60,000-en bínnak fegyverrel; izgatják látogatásuk s levelek által a szerbeket s bosnyákokat; egy köznyelv alkotásán dolgoznak, mely által összeköttesse minden délszláv szlávok; nyilván vallják, hogy ok egy önálló birodalmat akarnak állítani s egy részről kinyomatják az új birodalom térképét is, melynek részeit tenné Ausztriából Karinthia, Carniola, Stiria, vagy Magyarországból: Szerém, Verőce, Pozsega, Zala, Krassó, Temes, Bács, Torontál stb. s énekekben kéri királyunkat, nevezné magát szlávok császáriának, más részről pedig osztatlan egyesületet hirdetnek minden szlávok közt, hogy az orosz, lengyel, eseli s illyr nemzeti birodalmak kerekéi gyanánt szolgáljanak, azon diadal szekérnek, melyen Szlavia az egek mennyéig dieszítettik.

S ez ábránd törekvés szörnyű előhaldásában sem vallásbeli, sem alkotmányos különbség által nem hátráltatik; a szláv nevezet mellett feleli a szolgaságot. Midőn ellenben ki szláv és óhíttu egyszersmind kétszeresen vonzódik oda, midőn ellenben vallás erejénél fogva az orosz bírja a nem szláv eredetű számos oláh nép sympathiá-

ját is, mint a mely más nemzettel annyi kapcsolatban sincs, mint a mely érzi, hogy a forradalomban szabadságot, mi nincs, nem veszthet el, azonban nyerhet s emelkedhetik nemzetté. És ha e bódulás és ábránd örvénye megragadja azon 16 millió szlávot, mely Ausztriában lakik, ha a 2 milliónyi oláh népben, mely hazánk s rárdély nagy részét lakja s a szomszéd Moldva, s Valachia, Bessarabia és Bukovina majdnem 5 millió oláh lakosaiban hasonló vágyak ébrednek, ha a szerbek mint az orosz természetes frigyesei folállanak, s ha Magyarország az előtt is s az alatt is színhelye lesz a nemzetiségek belső harczának, a nélkül, hogy a mienk kivíva volna magának az egyesítő hatalmat, vajjon nem enyészett-e el jakkor Ausztriának életerejé s a számszerint oszlopainak felétől megfosztandott helyzetre nézve pedig némely részein oszloptalanul marandott birodalom épülete nem fog-e s miként fog megállhatni a vészek idejében?

Sors és gondviselés népeket, érdekeket s történeteket másképen is csoportozhat el, de az ember bizván istene a esodákat, nem lehetőségekkel, hanem valószínűséggel teszi számításait. S most kérdem már én, ha alaptalanok-e a rettegések, melyek a hazafiú lelket gyötirik a jövődő kinaival? nem való-e ama kép, melyet rólunk megírtak amazok délkeleten, miszerint a magyar nemzet hasonló egy zöld szigetkéhez, mely szláv ocazántól vétetik körül, egy szél lengedezése zajlásba hozza az ocazánt s hullámaival a zöld sziget örökre elborítottatik? S ha a határszéleken kívül s belől lakó népfajokon végig pillantunk, nem hasonló-e nemzetünk az ország közepén egy kisdud hadsereghez, melynek táborát az elenség éghető halmazzal rakta körül, egy szikra bele s néhány pillanat alatt körül szalad a láng s elvesztünk megmenhetetlenül, ha vagy hősök nem vagyunk, vagy csakugyan nincs a magyar népnek és hité szerint saját istene?

S ha szájunk az utolsó virágtót, mely mag nélkül vesz ki kertünkéből, nem költene-e idegen nemzetek keblében is nagy-szerű fájdalmat, ha a népek kertjéből fajunk, mely másutt e földön sehol nem található, végképen eltűnne? nem gerjesztene-e halála méltó bánatot, mint olyan

ifjú, ki meghal a fejlődés veszélyei s küzdése után, a kifejelett erőttől várt nagy tettek végbevitelét előtt? nem méltó-e hosszú életre nemzetünk, mely a természet tiszta ösztönével lépven elő keletről, az emberiség bölcséjéből; a szolgaság korában itt nyugaton a szabadságnak raka fészket, melynek egyik végét a Kárpát szikláira függeszté, másikat az adriai tenger vizénél?

Avagy Európa földében nem engedé a sors meghonosulni kelet véréit s virágait, s a mörök után, kik rég eltűntek e világ-részből a török faj után, mely talán nem-sokára el fog enyészni, a magyarnak is vesznie kell? e népnek, mely nem lévén keresztény, saját, de pogány rokona ellen megvédte az európai kereszténységet, mint, levén szabad, kész megvédeni az európai szabadságot az északi zsarnokság ellen, s így világtörténeti hivatalának két különböző korban, egyszer az erkölcs, másszor az ész, mind kétszer az emberiség érdekében eleget tőn, nem annyira azáltal, hogy nagy dolgokat vitt végbe, mint a hősök, hanem azáltal, hogy sokat szenvedett és tűrt, mint a megváltó? Intelek hazánkfiái s az enyészést körül röpkedő angyala int vigyázatra! Napjainkban, bár sok munka vár reánk, a teendők száma bár tömördek, bár a multnak mulasztásai s a jövődő igényei mind agyunkra s keblünkre nehezkednek, de irányja legyen munkálatunknak mindenek előtt a nemzetiség, ériekében mind saját vérünknek, mind a birodalomnak, melyhez történetek által kötöttünk. Ébredjétek ti is, kik a mezők csöndes mivelsével foglalkodván nem kíséritek az eszmék s népek mozgalmait figyelemmel s esodálkoztok e vészihirdetésen, nem látván különbséget határaitokban a mai nap és tegnap közt; e veszély nem közelít zörögve és láthatólag, mint egy pánczélozott vitéz, melyet mindég nyomon követhetni s minden órában legyőzhető, hanem mint a vész titkosan készül az a negyekben s titkosan fölkerekedvén dul ellenállhatlanul. Talán a Kárpátok közt a sors már kijelölte thermopylaenként, hol e kis nemzet akár meggyőzze az óriást, akár általa győzettségét meg, nagygyá válik diadalában, nagygyá halála által.

— Ausztria-Magyarország uralkodója és a czár közt való találkozásról szóló hírek, mely a német császár kezdeményezése követ kezében, valamint Orlovnak kancellárrá való kinevezése alkalmából történt volna, egyelőre legalább alaptalanok.

— A delegátiók, mint a „Pester Lloyd” híri — ápril 15-kére fognak egybehivatni.

A forradalmi hadsereg.

I.

(—z.) Miért árul a szelsóbal a zsákban macskát és miért nem mondja meg, hogy mit akarna ő az „önálló” hadsereggel? Hogy mire számít akkor, mikor az önálló hadsereget olyan nagyon erőltetné? Miért nem mondja ki? Mert hiszen az önálló hadsereggel, mikor az csak 4-500 ezer lenne külföld ellenség ellen, épen semmi értelme nincs akkor, mikor most a magyar honvédséggel egyetemben egy millió és hatvan ezer ember áll védelmünkre.

Hát kérdem, miért nem mondja ki a szelsóbal nyíltan, hogy miért kívánja ő egy önálló hadsereget? Mert ott, a hol talán nem kellene tudni, ott nagyon jól tudják, hanem ott, a hol megtudni kellene, ott nem tudják. Mert ha a nemzet egyszer arról van meggyőződve, hogy a szelsóbal egy önálló hadsereggel forradalmi hadsereget akar? és hogy arra a forradalmi hadseregre a nemzetnek szüksége van? hát akkor a nemzet mindenesetre magáéva teszi a szelsóbal nézetét; míg ellenben, ha arról győződik meg, hogy a mit a szelsóbal akar, az fölösleges? akkor a szelsóbal nézetét elveti. Ha tehát a szelsóbal meg van arról győződve, hogy a mit akar, az hazafias dolog, hát miért nem játszik nyílt kártyával?

Csak is így érthetné meg a nemzet a szelsóbal és csak is így érthetné meg a nemzet minket. Csak is így vethetné magával számot az ország, vajjon érdemes-e hát az „önálló hadsereg” címért annyi millióval többet dobni ki, a mennyivel a külön válás költségei többé kerülének, avagy nem? miután hogy az önálló hadsereg így is, úgy is megvan. Csupán az a különbség, hogy most csak harmincz forintot fizetünk rá, míg a birodalom másik állama hetvenet s így — úgy szólván — a magyar fiúk a birodalom másik államának pénzén képeztetnek katonákka, holott ha arra kerülne a sor,

A „Debreczeni Ellenőr” tárcaja.

Elster balgasága.

Angol regény.

Irta: Mrs. Wood Henry.

Fordította: T. M.-né.

MÁSODIK KÖTET.

XIII. FEJEZET.

Egy reggeli az öreg grófnéval.

(Folytatás.)

A gróf nem felelt, hanem azt hallgatta, a mit már régebben sejtteni kezdett. A beszéd alatt egy kis kutyá sz aadt hozzá, és most kezét nyalta.

— Ideje, hogy ezeket elmondjam, — folytató a grófné egészen neki vörösdve. — Ha én nem vagyok, akkor Mande soha sem ment volna önhöz, azonban nem gondoltam, hogy ily hamar levebbe ön álcáját.

A gróf megfordult s rá nézett; halvány arca a felindulástól vonaglott, de hangja csak oly nyugodt volt mint rendesen. Lady Kirton vissza tartá szavait, annyira meg lepte őt is, neje határozott arcz kifejezése.

— Mi okból mondja ön most mindezt? Ön jól tudja, hogy eget földet meg mozdított, csak hogy engem rászédjen: Ön volt az, mert nóm nevet kihagyom a játéktól; és én bele is mentem a halába. En meg soha sem panaszkodtam e miatt: s a mennyire tudom Mande sem, de ha ellenkezőleg álna a dolog — és önök meg bántak volna tettöket, az esetben én ismét feloldozom a köteleket, már a mint azok után lehetséges, és aként rendelkezem, hogy magam elhessek.

A grófné nem gondolta, hogy idáig jusson a dolog. Ott ült és meredt szemekkel bámult a grófra. Sehogy sem tudta eihinni, e nyugodt és határozott férfi, hogy ez az egykori ingatag és engedékeny.

— Más valakit kíván ön? — A gróf homloka elsötétedett, fogaival csikorgott azon gondolatra, hogy ez aljas gondolkodású és beszédű nő — nejenek anyja.

— Figyeljen ön, mialatt egy pár komoly szót mondok. — mondá a gróf szemei különös komolyságban fénylettek. — En nőül vettem leányát, és tisztelettel teljes tettem iránta minden kötelességeimet. Bár mily könnyelműséget követtem is el mint fiatal ember, de arra még is képtelen vagyok, hogy nómét megsertsem. Leányának nincs oka szeretetlenség miatt panaszkodni, — kérdje ön tőle, ha ugyan ő — de —

— Ön képmutató! — ordított a grófné közbe. — Az egész idő alatt itt hagyta őt egyedül, mialatt ön Londonban a mulatságok után futkosott! Ön ebédet adott, Richmondba kocszított, színházba járt, kártyázott, lovagolt — és telen kakasviadalt és ezer ily fele dolgokat rendezett, s most mintegy esontváz úgy jön vissza.

— De ha ő elégedetlen és velem nem törődik, — folytató Percival tovább előbbi beszédjét, annélkül, hogy a grófné mergere ügyelne, — egy szóval, ha leánya boldogabbnak gondolja-e magát nélkülem, azon esetben én kész vagyok — amint előbb is mondtam őt kellemetlen férjétől megszabadítani.

— Minden rossz emberek közt, ön a legrosszabb! Szegény ártatlan leányom! Elválni tőle!

— Egyikünknek sem lehet teljesen elválni, — felelt a gróf hidegen. — Mi elhagy-

hatjuk egymást, szép csendesen. Egyebiránt leányáról az esetben is lesz gondoskodva; ő megtarthatja a kastélyt, s ha kívánja a városba is bírhat lakást, én semmit sem tagadnék meg tőle.

Lady Kirton szorgalmasan dörzsölé arczát összegyűrt zsebkendőjével. Meg mindedig nem hitte, hogy a gróf komolyan beszéljen, azonban most már meg is meggyőződött arról s a meggyőződés nagy felelembe is ejté őt.

— Miért kívánja ön őt elhagyni? — kérdé alázatosan.

— En nem kívánom. Csak meg tennem, ha ő kívánna. Ön mindent elkövetett arra, hogy nekem megmutassa, miszerint a Mande szerelmét nem én bírom és hogy leánya a házasságra kényszerítve volt. Ha ez így áll, azon esetben ő igen gyűlölhét engem, és igen szivesen menekszik e tehetől.

A grófné tul ment a határon, és ezt csak most látta.

— Értsen meg jól, — folytató a gróf. — Életem legfőbb czelja Mandotól boldoggá tenni. Ő erte minden áldozatra kész vagyok.

— Ah! Szeretne ön tőle elválni? Kérem mondja ezt ki egyenesen. Könnyü pir borítá el a gróf arczát: — Nézetem szerint Mande boldogabb velem, mint nélkülem. Azonban ha ő másként gondolkozna, azon esetben nem azt én, hanem egyedül az ő kívánsága szerint cselekszem.

— Hidegen fogadta őt tegnap?

— Sőt ellenkezőleg.

— En is úgy gondolom. Lehet, hogy év magam is tévedtem a multra nézve, — mondá az öreg, a grófra eles szemeket vetve. Mande igen zárkózott volt mindég. Ha ön most előhozna a választ, talán még meg is ölhetné vele

Nézetem szerint ő igen aggódik ön miatt jobban, mint ön megerdemelne.

— Jobb volna, Mandetól magától megkérdeni.

— Ön nem hozza neki ezt elő egy szóval sem, — kiáltott a grófné rémülten. — Soha sem bocsájtaná ezt meg nekem Mande meg a háztól is elküldene érte. Igerje meg ön nekem Hartledon, hogy ezt el nem mondja nejenek.

A gróf az üveg ajtóhoz dült és semmit sem felelt.

— Mande szereti őnt, erre esküszöm. En csak ijesztetni akartam őnt, ezért amiért nejét haza küldte, az igen nehezen esett nekem, mert láttam, mennyire bántotta az nejét. Valóban elválni! midőn Mande kis ruhákat és főkötőket varogott. Mire gondol ön Hartledon?

Ketségkivül igen sok felere gondolt Hartledon, és gondolatjai meglehetősen keserűséggel töltöttek el keblét. Ő nem óhajtotta a választ, miután jól érezte, hogy bár mi történjen is, az ő helye neje oldala mellett van a meddig csak a körülmények engedik.

— Akar ön egy figyelmeztetésre hallgatni lady Kirton? Ugy hiszem, hogy én és nóm jelenleg meglehetősen boldogoknak érezzük magunkat, azonban az eféle tarsalgás nem nagy hasznára válik boldogságunknak; Mande szenved talán legtöbbet miatta. Ne kísértse azt meg tehát a jövőben.

— Mennyire megváltozott ön! — sohajta a grófné önkénytelenül.

— Igen, én nem vagyok többé a balga és engedékeny Percival. Azonban még fiáról akarok önnel egy pár szót szólni. Ő mint látszik igen beteg.

— Az egy hizelgő és tolakodó ember, miért nem ápoltatja magát saját lakásán? —

hát úgy ott hagyná a közös hadsereget valamennyi, mintha ott se lett volna.

Hát mondom, érdemes-e a pusztá címért, nem tudom én, talán még egyszer annyi millióval többet fizetni, mikor a dolgok következően állnak, csak behatóan kell azokat megismernünk.

Csodálom és pedig nagyon csodálom, hogy az országgyűlésen nem akadt még ember, ki felvilágosította volna a nemzetet, hogy önálló hadseregről nem kell gondolkoznunk, mert az önálló hadsereg megvan; hanem kormányunk maga is úgy van vele, mint a ki kezében tart valamit, a mit ha kérdeznék tőle, hogy hol van? — hát nem tudja megmondani. Mert ugyan mondja meg nekem valaki: ha a magyar honvédség nem önálló hadsereg, hát micsoda?

Ki a magyar honvédséget az osztrák vagy német „Landwehr“-rel téveszti össze, az önön magát ámitja, mert míg az osztrák vagy német „Landwehr“ helyi miliciának nem egyéb, mely arra való, hogy háboru esetében a helyi szolgálókat elhassa, addig a magyar honvédség kész, valódi hadsereg, melynek tisztjei még csak nem is gondolnak arra, hogy ők „Landwehr“-ek, hanem tartják magukat rendes katonáknak, valamint hogy a legénységet is rendes katonaságnak képezik. A különbség kettő között csak az, hogy az egyiket honvédségnek, a másikat közös hadseregnek nevezik, a mely honvédség a közöshadseregnél nem kevesebbet tud, a mint hogy azt a tavalyi mezőkövesdi hadgyakorlatok alkalmával bebizonyította, sőt a közöshadsereg egyik hadtestét megverte. Én merem állítani, hogy a honvéd mindig megállja a sarat úgy, mint akár melyik rendes katonája a világnak. Én tehát nem tudom, hogy mit kinlódik a szélből folyton az ő önálló hadseregéről, mikor a honvédségnél különbség önálló hadsereg nem létezik.

Az egyetlen egy, a mit szemére vetnek, — hogy ágyúja nincs. De hát olyan nagy dolog az az ágyú? Hiszen csak pénz legyen, ágyú mindjárt van és két hónap alatt fel van szerelve minden üteg. Hát 1848—49-ben honnan vettük az ágyúkat?

De meg hát, nincs a közös hadseregnek? Mert hát igazán mondom, beszéljünk őszintén.

Az a szélsőbal miéretté emlegeti olyan nagyon az önálló hadsereget? Miért? Azért mert egy forradalom eshetőségére gondol, a mely eshetőség, hogy csakugyan és véglegesen ki lenne zárva, én nem állítom. A jövő titka isten kezében. Egy forradalmat azonban én csak úgy képzelhetek sikernek, ha azt az országnak nem egy töredéke, de ha már nem az egész ország is, de legalább az ország többsége akarja, az ország többsége pedig az, mely a kormányt tartja kezében, a mint az 1848-ban is történt. Egy olyan forradalom tehát, mely csak lázong, de nem kormányoz, úgy sem rendelkeznek az önálló hadsereggel, míg ellenben, ha abba a forradalomba maga a kormány is belemegy, hát ez a 260,000 honvéd — mert ez a mai létszám — hat hét alatt hatszáz-ezerre szaporodik, mert a közös hadsereg minden magyar ezredé itt lesz municzióssal, fegyverestől, zászlóssal, sőt ágyússal együtt. Ez a kétszáz és hatvan ezer honvéd tehát törzsenek, a melyhez csak a tartalékosok lehesse, tökéletesen elég.

volt az inkább mérge, mint szeretetteljes felelet. — Megmóndtam Mandenk, hogy nem akarom őt ide eresztetni, s mit tett ő erre? A legközelebbi postával írt neki és ide hívta! Én nem szeretem a betegeket magam körül látni. — De mit kíván ő?

Az utolsó kérdés az épen belépő Hedgesnek szólt. Egy levelet hozott urának, és a gróf kapva a felbeszakitást kilépett az üveg ajtón s egy távolabb levő kerti löcserára ült a levet elolvassandó.

Mennyire gyűlölte a gróf azt a modort, melylyel a grófné őt megtámadta, általában egész viselete kiállhatatlan volt előtte. S azon gondolkodott miként kerülhetné el a jövőre az ily jeleneteket? Igen lealacsonyító és lealázónak tűnt az fel neki, és úgy érezte, hogy ilyen jelenet még a cselédszobában is ritkán fordulhat elő, de azt meg sem bánta meg a mit a valásra nézve elmondott. Talán elszomorította őt a nevetőli elkülönözés, azonban Carr már régen ezt tanácsolta neki.

Bizonyal igen megkönyvitene az a dolog, ha neje csakugyan nem állhatja őt és csak anyja kényszerítése folytán ment volna hozzá nőül; azonban ő úgy látta, hogy neje nem gyűlöli őt annyira. Ha házassága előtt úgy lehetett is, de most már megtanulta őt neje szeretni; és a gróf erősen hitte, hogy neje már a valás említésére is megijed és így — kötelessége, neje oldala mellé szöli őt. Mind a mellett a gróf nem látta utját tisztán maga előtt.

A levelet pár percig kezében forgatta. Az irás a Carré volt és a gróf érezte, hogy nem nagyon kellemes lesz tartalma. Valóban oly helyzetben volt a gróf, hogy minden legkisebb jó hír részére, a lehetetlenséggel volt határos.

A levél csak egy pár sort tartalmazott,

Azért mondom pedig, hogy őszintén beszéljünk, mert másképp nem értjük meg egymást. Ha ki nem mondjuk, hogy egy önálló hadsereg után azért vágyakozunk, mert egy forradalom eshetőségére számítunk, hát akkor az önálló hadseregre epen nincs értelme, miután külső ellenséggel szemben a közös hadsereg, mely szükseg esetén egy millióra könnyen fokozható, sőt honvédségünkkel egy millió két, sőt háromszáz ezer embert számít, mindig nagyobb garancia, mint egy olyan hadsereg, mely annak fele vagy egy harmad része. — Hanem igenis, forradalom esetében van értelme az önálló hadseregnek.

A lázadás.

(Hivatalos.)

Jovanovic altábornak jelenté márcz. 24-én délután: Czevits vezérőrnagy, ki csapatjával 23-án Ulókból Nevesinjébe tért vissza, a Baczkó-Poljén, továbbá Zsivánj és Cresnovicza környékén portyázásokat eszközölt, de felkelőket nem talált; ezek bizonyosan arra a hírre, hogy csapatok jönnek, szét szóródtak. Schulerburg ezredesnek egyik oldalozlopát a 19-ik és 20-iki között éjjelen a Selanból Zsivánjba vezető lejtőn a felkelők megtámadták; az oszlop a következő veszteséget szenvedte: a 3. gyalogezredből: könnyű sebet kapott; Bosijál József őrzetve; a 34. tábori vadászszázalókból: elcsézt: Karsch Nándor vadász; súlyos sebet kapott: Scharf János; könnyű sebet kapott: Richl Antal. Bileg környékén a Vardáron több ízben bukkantak fel felkelőbandák, melyek nagytávolságról a csapatokra lőnek és azután szétszóródnak. A Herzegoviniában általában számos kisebb bandák tüntek elő, melyek a csapatokat kikerülik; nagyobb csoportosulások most sehol sem fordulnak elő.

Dahlen báró altábornagy márczius 26-án reggel jelenté Arlow ezredes hadoszlopának visszatérését és a haderőknek mostani elosztását a Zagorje környékében, továbbá azt, hogy Gorazda, Csajnicza és Focsa környékén portyázásokat eszközöltek a csapatok a nélkül, hogy felkelőkre bukkantak volna. Eszre vették, hogy a Duna jobb partján a felkelők észak felé húzódnak; a laza ők most általában kisebb csapatokra oszlottak fel. A legközelebbi napokban jelentékenyebb haderők fognak portyázni az eddigi csak kevéssé átkutatott vagy teljesen átkutatlanul maradt vidékeken; azonkívül politikai tisztviselők fognak kiküldetni annak megvizsgálására, hogy a lázadás színterén levő helységek lakosai közül kik és hányan vannak távol.

A Duna-kérdés.

Párisi hírek szerint a Duna-kérdés, mely fölött Wolkenstein gróf előbb Berlinben és mostan Párisban alkudozott a Barrère fele javaslat alapján elvben megoldottnak tekinthető, és csak technikai részletek vannak meg hátra. Wolkenstein gróf miután befejezte ezen feladatát, mely megpétvári nagykövetté kinevezése előtt ruházott rá, el fogja foglalni új állomását. Mind azon hírek, melyek szerint Wolkenstein gróf nem a dunai kérdés, hanem az annexio ügye fölött alkudozott, teljesen alaptalanok.

Az annexio kérdésével az osztrák-magyar diplomatiában senki sem foglalkozott. Ha gróf Wolkensteinnek ilyen megbízása lett volna akkor nem Plason osztálytanácsos, a ki a dunai kérdéssel foglalkozik, hanem a boszniai ügyek valamely referense kísérté volna Berlinbe és Párisba. Az annexionalis hírek mindig újra felmelegítése csak a panszláv izgatás czéljainak és ezen kívül csak arra szolgálhat, hogy lakók, melyeknek különben semmi érdekes mon-

— Carr elfelejtette őt elválások alkalmával valamire figyelmeztetni:

— Azt tanácsom, hogy semmit se beszélj Gummal — G. G. felől. Nem volna okosság tőled azt előhozni. Ha hosszabb ideig Hartledonba maradnál, azon esetben kimegyek egy pár napra és magam beszélke vele.

— Már késő, — gondolta a gróf s összehajtá a levelet. — A mi itt mulatásomat illeti, az nem lesz valami hosszú.

Közeledő lepteket hallott s felnevezte Hedgest látta feléje közeledni. A gróftól folyvást valami szorongó érzés lepte meg, ha váratlanul érkezett valaki, most is sebesebben lüktető vere ereiben, mindamellét külsőleg egészen nyugodtan várt.

— Floyd van itt gróf ur és beszélni óhajtaná önnel. A mint látszik igen fel van indulva, — S azt hiszem, valamit tud a mult évi halálesetre vonatkozó.

Hedges alig tudta ezeket eldadozni, és a gróf rámeredt.

— Floyd ide jöhet — mondá végre.

A molnár erre csakhamar megjelent s kezében egy tárczát tartott, mely bőrből volt széles arany szegélyezettel. A gróf rögtön ráismert, daczára fakultságának.

— Ráösmert erre gróf ur? kérdé a molnár.

— Bizonyal. Bátyám volt.

— En is azt gondoltam. Epen azon szerencsétlen nap előtt beszéltem velem a megboldogult gróf s ezt kezében tartotta. En rögtön megösmertem, a mint megláttam.

— Az nap is vele volt. Cartaret látta azt a csolnakban midőn elhunultak. Mi teljesen abban a hitben voltunk, hogy a folyóba esett. Hol találta ön meg?

— Hm — az igen különös eset gróf ur, el volt ásva!

dani valójuk nincs, dörgedelmes vezércikket írhasznának róla.

Nekünk különben az ilyen vezércikket ellen semmi kifogásunk nincs, csak hatályosság érdekében kívánánk bennük több consequentiát. Mert a legdörgedelmesebb hanggal sem lehet a közönségre komoly hatást gyakorolni, ha az ember egy hét alatt követeli az occupatio feladását és Montenegro occupálását, a béke megőrzését és az orosz háborút, a Szerbiával fennálló jó viszony megőrzését, a szerb királyság perhorrescálását; de mindazonáltal Boszniának a szerb királyság javára való cessióját. Sok egy embertől.

A gyufa feltalálása.

— Irinyi János. —

A természettudományi társulat estélyén igen érdekes felolvasást tartott dr. S. a y M ó r a gyufa történetéről. E tárgy már többször megfordult lapunkban, de mert az közelebről is érdekel bennünket miután a feltaláló Irinyi János még ma is debreczeni lakos, a felolvasás azon részét mely erre vonatkozik mint érdekes olvasmányt bemutatjuk olvasóinknak.

1836-ban Meisner bécsi professzor előadás közben azt a kísérletet akarta bemutatni tanítványainak, hogy ha az ólom hyperoxydó kennelet összedörzsölik, ez utóból meggyul. Meisner professzor felült a kísérletével, mert az nem sikerült. Ennek egyszerű oka az volt, hogy kísérletehez nem használt tisztán kezelt vegyszereket. Meisnernek volt egy tanítványa: Ulatai Irinyi János, m-gyar nemes, a ki elvegezte a jogi tanulmányot, — azonban sehogys tudott megbarátkozni a prókatori mesterséggel s különös hajlamánál fogva természettudományokra adta magát. Irinyi, a vegytani kísérlet meghiusulásának okát fűrkészve, rajtjött arra, hogy a tanár nem jó anyagot használt, azt ajánlotta, hogy próbálják meg az experimentumot foszforral a kísérlet kitünően sikerült, a foszfor csakugyan lángra lobbant. Irinyi további kísérletet tett, hogy főlhasználja a foszfort, s ezt porrá változtatva ólom hyperoxyddal s kevés gummi arabicummal összegyúrta, s az anyagot kis fűcskára ragasztotta. És készen volt a gyufa! Irinyi akkor éjjel későn ment haza. Sietett, izgatott volt, alig várta, hogy odahaza legyen s megpróbálja gyufáit. Mikor hazért, rögtön a gyufácskák után kapott, eget a falhoz dörzsölt s az lángra gyult.

Ez volt az első tulajdonképeni gyufa, a melyet a magyar ember talált fel s az egész világ köszönettel tartozik azért neki.

Alig tudták meg Irinyi barátjai a történetet, Romer István gazdag bécsi gyáros (színter magyar ember) meglátogatta Irinyit s föl-szóltatta, hogy adja el neki világra szóló tulajdonjogát, a mire Irinyi kijelentette, hogy neki nem kell érte semmi, mert azt tulajdonképen nem ő találta fel, hanem a professzor. Magyar nemes ember letére előbb sehogys akart üzekerdebe bocátkozni, de azután barátjai és Romer megértették vele, hogy az egyáltalában nem üzekerde, a mire azután tulajdonjogát tekintélyes árt eladta Romernek, s ez a gyufagyártásra meg azon a napon privilegiumot kért. Mindent igen terjedelmesen és részletesen maga írta meg. Azóta nagy átalakulásokon ment át a gyufagyártás, mely körül egyre bannalatosabb sikert érnek el. Hogy milyen nagy mennyiségben gyártják a gyufát, az kitűnik abból is, hogy évenként csak gyufafejcskékre egy millió kilogramm foszfort használnak föl.

Külföld.

— Az orosz czár koronázására az előke-születék nagy titokban tartatnak. Rendkívül figyelemmel futatnak nihilisták és a még mindig fel nem fedezett akna után, mely Rissakov

— Elásva?

— A földbe elásva, nem messze a folyótól azon ut mellett, mely a folyótól a kastélyba vezet. Ma reggel valami gyökereket kerestem nem számára s ott találtam meg a tárczát. Itt látszik a kis helye is a mint beleakadt. En nem nyitám azt fel gróf ur, csak letöröltem és papírra akartam, de senkinek sem szóltam róla, hanem egyenesen ide jöttem vele. Inasom Ripper látta őnt mylord tegnap megérkezni.

A molnár egy derek becsületes ember volt és lord Hartledon hitte, hogy ha ő azt mondja, hogy nem nyitotta fel a tárczát, az teljesen igaz. A tárczába csak néhány keskeny papírgyertya volt, de semmi pénz, mely annál feltünőbb volt, miután az nap bizonynyal volt a grófnál pénz.

— A ki elástá, az ki is vehette a pénzt.

— mondá a gróf gondolatainak szavakat adva. — De ki áshatta? — és hol találta a tárczát? — kérdé a molnár. — Hogyan juthatott hozzá? — ez a leggyanusabb a dologban. Biztosan tudom, hogy nem volt a csolnakban, mert azt én jól kikutattam.

Hartledon keveset szólt. Sehogys sem értette a dolgot az egész esemény a papírszeletekkel együtt nagyon is élken emlékeztette őt bátyjára. E jegyzet épen ő reá vonatkozott, habár már nem is vehette ki mire szólt. A jegyzet így szólt:

— Percivalt el nem jövedni! Szegény ember! szegény gróf Hartledon!

— Nem akarja-e a gróf megvizsgálni a helyet, a hol a tárczát megtaláltam? — kérdé a molnár. — En ismét úgy befedtem, hogy senkise megfedezheti fel.

Hartledon az nap folytán szándékozott elmenni és erre a molnár eltávozott. Percival

vallomása szerint a Nikolai vasutvonal mentén léteznek.

— A szerb királyi pár pár nap mulva körutrá indul az országban, hogy a nép hódolatlát mindenütt elfogadja. Ez határozottan a miniszterium kívánsága, mely a közelgő választások előtt e szorosabb kapcsolatot az uralkodó és nép között kiváló fontosságúnak tartja.

— Miért veszekednek a muzka tiszték. Kaufmann tbk vezérintendans Wanovszky hadgyűrel történt heves szóváltása következtében kezdta lemondását. — A hadügyminiszter azt követelte, hogy a hadsereg esetleges mozgósítására minden előkészület megtétesse. Kaufmann kijelenté, hogy ő a jelenlegi hadügyi költségvetéstől kielégítő elemzésre, különösen pedig nagy elemzési raktárak felállítására intézkedéseket nem tehet. Heves, személyes szóváltás után Kaufmann tbk elbocsáttatását kérte

Irodalom s művészet.

— Csiky Gergely új szindarabját a „K a v i a r“-t már szíre hozták a nemzeti színházban. A „Kaviar“ három felvonásos bohózat, és pedig helyzet-bohózat, mely a franczi kisebb színpadok divatos természetére emlékeztet. Egy nagyvárosi kalandokat kereső vidéki ember ki csak egy kicsiket lép felre, de véletlenül farkasverembe esik, melyből alig bír kievickézni. A bohórtos világban, melybe belebotlik, sok mindenféle furcsaság esik rajta, melyen a közönség eleget nevethet s nevetést is. Főképp egy gözhajó halóteremben felelty bohókás jelenetek: a sarokba szorított patikáros gyötrelmei, kit valásra akarják kényszeríteni feleségétől s egybekelésre egy czirkusi komédiánévval, ezek szolgáltatnak legtöbb kacagásra és tapsra alkalmat. A helyzetekben inkább mutatkozott a kiváló leleményességű író, mint az alakokban. Legjobb egy szentimentális patikáros-legény Vizvári és Ujházi urak a legjobb kedvvel és igyekezettel játszottak. Elismerésben és tapsban nem volt hiány: a szerzőt minden felvonás után háromszor kihiatták.

— Uj zenemű. Táborzsky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében megjelent The r n Karolytól „Magyar dallamok“ című zeneszerzemény. Ara 1 frt 20 kr.

Napi hírek.

— Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, kiknek előfizetéseik e hó végével lejár, — előfizetéseik mielőbbi szíves megújítására, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék s fölösleges példányokat ne nyomassunk.

— Hirdetmény. Az 1879. évi XXXI. erdő törvény 9-ik §-a nyomán felhívattak a lakosok s különösen a kaszálló birtokosok és bérlők, hogy az erdő egész által okozható kártételeknek kikérülése tekintetéből kaszállókban s szabadban tüzet rakni, vagy amnyival inkább az avaros réteket, felgyújtani óvakodjanak, sőt kinn lakó, vagy dolgozó, s eként felelőségük alatt álló cseledejüket és napszomsaikat a tüzrakás, vagy réz felgyújtástól szigoru büntetés terhe alatt tiltásak el. A városi tanács.

— Halmi Ferencz a budapesti nemzeti színház kitünő színművésze, tegnap este lépett fel utóljára színpadunkon. A színház ismétégeszen megélt s a közönség most is zajos hoszszantartó tapsviharral fogadta a művészt, ki vendégjátékaival ritka évezetben részesített. A vendég ma délután utazott el városunkból s holnap már a nemzeti színházban lép fel „Odette“-ben.

— Jötekönyság. A „Debreczeni ipar-és keresk-bank“ f évi február hó 12-én tartott tekintetes közgyűlése az intézet mult évi nyemerenyéből a kereskedelmi iskola részére 20 frtot, a kereskedelmi kóroda részére 20 frtot kegyeskedett adományozni; midőn ezt nyilvánosságra hozni szerencsem van, egyszersmind

még egy ideig ott ült, aztán bement s elzárta az avult tárczát — s csak azután ment fel nejehez.

Mandé már fel volt öltözve, de azért hálszóban várta rá. Igen szívesen és szeretetteljes akart most ferje irányában lenni, nem úgy mint azelőtt, mosolyogva fogadja a gróft, és mentegetni kezdé magát késedelmeségeért s egyszersmind megígéri, hogy jövőben korábban kel fel.

Férje gyöngéden vontá őt vissza a pam-lagra, s maga is melleje ült. Arca igen komoly volt, még sohasem látta őt Mandé ily komolyan, hangja szinte komoly és határozott, de a mellett egy kis vegyűléke a szívélyességnek is volt benne felismerhető. A gróf megfogá neje kezét, de a mint látszott, avval inkább csak neje figyelmét akarta jobban lekötöni.

— Egy kérdést akarok hozzád intézni Mandé, és nagyon kerlek, felelj arra oly őszintén, mintha csak Isten előtt állnál. Óhajtod-e te, hogy mi elkülönözve éljünk?

— En nem értelek téged — felelt neje szünet mulva, mialatt arczát a meglepetés, vagy felindulás pirja elborította.

— A kérdés elég világos. Óhajtasz-e tölelem te elválni?

— Még sohasem gondoltam arra. Te töléd elválni. Mit akarsz ezzel mondani?

— Anyád ejtett egy pár oly szót, mintha te velem nem lehetnél boldog. Majdnem azt mondhatnám, hogy értve sem adta azt, hogy te valóságos ellenszertem érzés irántam. Ó ugyan később másra akarta szavait magyarázni, de már egyszer ki volt az mondva. — Igaz-e ez, Mandé? Házasságunk elején magam is gondoltam ilyesmit.

A gróf hirtelen félre fordítá fejét, valami

ötelességeknek is

hálás köszönetem

Átal. kereskedte

— Nyári szí

csányi Ignác szí

nyár legnagyobb r

A szinkór terveze

zunk egyes gépes

össze, rendkívül,

szinkór érdemes a

leg ki is fog álli

bolt kirakataban

— Az orsz.

kesnek írják a V

szélé et, mely 13

meg, de egyik ver

tag Gáspár, késő

Gáspárnak nevez

hogy a mohácsi c

ben Nógrádmegy

és tárgyat Shako

színművésben is

got nyujt a mesél

ból méltó leginká

Ráskay műve, ko

a század kezdeté

tartozik. Toldy

gondolta Francis

neje hűségével d

félhatalmazza, h

kétkedő aztán es

a nőtől melyve

hogy a nő hűtel

ténet böse, Rásk

nál Leonatus. A

Dacocciotti haszn

valószínűleg láts

ritett. Figyelemr

ténetet hazai v

magyar király u

XVI. század mag

és kívánta a meg

esítését. Vitéz I

nepszerűbb köny

— Latabar

játékára ismétel

met. Közönségün

vésze leginkább

tet adott játéka

kelő előismerés

— Nyilván

let takaré-és h

tartott közgyűlé

ményéből a ker

adományozván:

nyáért hálás kö

tal kereskedőst

— A magy

holnap este a B

rendezni, mely

gondonkás szót

rilis elcsen Nyi

a nyireghaziak

kában. Benzi G

valevőleg most I

— Kösör

czen városból e

lességemnek ism

itt tartózkodas

nyeim alkalmáb

lás s forró közs

tarstancak meg j

tel. N a g y J a k

— Baptista

baton délután 3

ség gyűlt a Mar

Dunapartra, ho

nendő b a p t i s

még eléggé szok

község tagjai a

ten a folyam pa

melyek egyike a

sika pedig a me

szült. A lelkes

öltönyt vitt ma

hőféhér ruhába

vők nagy körbe

őtelességeknek ismerem kegyes adományaiért...
hálás köszönetemet kifejezni. Szepessy Antal, kereskedőtestületi elnök.

Nyári szinkört akar építtetni Krescsányi Ignác színgazgatónk Egerben, hol a nyár legnagyobb részét szándékozik eltölteni. A szinkör tervezetét miniatúr alakban színházunk ügyes gépésze Kiss Károly állította össze, rendkívül, sőt meglepő sikerrel. A kis szinkör érdemes a megtekintésre és valószínűleg ki is fog állítani valamely piac-utczai bolt kirakatában.

Az ország-könyvkiállításon igen érdekesnek írják a „Vitéz Francisco” verses elbeszélést, mely 1574-ben Debreczenben jelent meg, de egyik verse szerint 1552-ben írta Vastag Gáspár, későbbi kiadások azonban Ráskay Gáspárnak nevezik, s kiról Heinrich kimutatja hogy a mohácsi csatában is részt vett és 1540-ben Nógrádmegye főispánja volt. Az elbeszélés tárgyát Shakespeare „Cymbeline” című színművében is felfaláljuk, s érdekes tanúságot nyújt a mesék vándorlásáról. E szempontból méltó leginkább figyelemre, mert különben Ráskay műve, korának mértékét alkalmazva is a század kezdetleges irodalmi jelenségei közé tartozik. Toldy Ferenc magyar népmesének gondolta Francisco történetét, melyben a hős neje hűségével dicsekedvén, a kétkedőt a férj köhatalmazza, hogy tegye próbára nejét. A köhatalmazza, hogy tegye próbára nejét. A köhatalmazza, hogy tegye próbára nejét. A köhatalmazza, hogy tegye próbára nejét. A köhatalmazza, hogy tegye próbára nejét.

Labátr Kálmán esztortóki jutalomjátékára ismételve felhívjuk a közönség figyelmét. Közönségünk e méltó kedvenc színművébe leginkább megérdeni, hogy sok élvezetet adó játékaient, jutalomelőadása alkalmával, kellő előismerésben részesítsék.

Nyilvános közönet. Az „Ipáregyesület” takaréka- és h. el. febr. hó 19-én tartott közgyűlése az intézet mult évi nyerevényéből a kereskedői köröda részére 10 frtot adományozván: fogadja ezen kegyes adományért hálás köszönetemet. Szepessy Antal kereskedőtestületi elnök.

A magyar testvérek jeles zenekara holnap este a Bika étermében fog zene-estélyt rendezni, mely alkalommal Balog Bándi gondnokság szót is játszik. A zenetársulat aprilis elsején Nyiregyháza megyébe, hogy ott a nyiregyháziakat gyönyörködtesse szép játékában. Benczi Gyula nyiregyházi zenekara tudvaleg most Berlinben vendégszerepel.

Közönségnyilvánítás. Midőn Debreczen városából eltávozon elengedhetlen kötelességemnek ismerem, hogy mindazoknak, kik itt tartózkodásom alatt különösen hangversenyaim alkalmából velem szíveséget tettek hálás s forró köszönetemet nyilvánítsam. Kérem tartsanak meg jóemlékükben, Hazafiúi üdvözléssel. Nagy Jakab tilinkós.

Baptista keresztelés a dunában. Szombaton délután 3 órakor százkara menő közönség gyűlt a Margithid és Ujpest közt vonuló Dunapartira, hogy tanuja legyen a végbemenendő baptistakeresztelés nálunk még eléggé szokatlan szertartásának. A baptista község tagjai a helyszínre érkezvén, közvetlen a folyam partján két sátrat hevenyésztek, melyek egyike a szertartást végző lelkész, másika pedig a megkeresztelendők számára készült. A lelkész fekete reverendaszerű egyházi öltönyt vett magára, a keresztelendők pedig hófehér ruhába öltöztek. Ezután a jelenlevők nagy körbe állottak melynek közepén Ma-

nyer Henrik baptista lelkész és vele szemben a leendő hívek foglaltak állást. A megkeresztelendők voltak: Vespeler János és neje, Vurth Johanna özvegye, Csernák Mária 19-20 éves hajadon és Kuzenda József. A szertartás karénnel vette kezdetét, mely után a lelkész Máté evangéliumának a Jézus keresztelésére vonatkozó III. fejezetét olvasta fel. Ezt ismét karénnel követte, melynek végeztével a lelkész szónoklatot tartott. Most kezdetét vette a szertartás. A lelkész a körből kilépett, egyenesen a víz irányába lépdégett, s belegázolt övig, azután az utána ment megkeresztelendőket egyenkint fejkönel megfogva, a víz alá nyomta, hol azok mintegy 40-60 másodpercig maradtak. Miután a vízből kiemelkedtek, a szertartás véget ért. A lelkész és a megkereszteltet visszavonultak sátraikba, átöltöztek, azután ismét körbe álltak és karénnel fejezték be a keresztelést. Az idő nem igen kedvezett a szertartásnak, mert a metsző b. j. szél még azoknak a fogait is megvázogtatta, akik csak száraz tanui voltak a jelenetnek, egy leendő baptista nő pedig a hosszú szertartás alatt még a keresztelés előtt elájult s csak nagy nehezen tudták eszméletre hozni.

Paks veszedelme. Iszonyu tűz pusztított tegnap előtt este Paksban, melynek egy része két év előtt már leégett. A tűz este 7 órakor ütött ki Gselman Kornis-utczai házában. A diühöngő szélviharban a tűz rohamosan terjedt: nemsokára egész ház sorok álltak lángban. A megrémült lakók alig tudtak pusztá ele tőket megmenteni. A veszes elem atcsapott a Kápolna utczába, a Vásárterre. Szerencse, hogy a szél később megfordult, különben az egész város a lángok martaleka volna. Az egész elátszott Dunaföldvár, innen és Szegszárdról tüzetlők mentek a paksiak segítségére. Reggelig 120 ház égett le, a kár mintegy 200,000 forint. Emberélet nem vesztet oda, háziállat azonban sok odaégett. It a veszedelem állítólag vizsgálatlanságból támadt.

Üdváriatlanság. Egy öreg ur nemrég végig sétált Párisban a rue Lafayveten és az egyik ház kapuján meglátja a feliratot: „itt egy lakás berbe adó.” Felkeresi a ház mestert, ki kérdésre morogva válaszolja: „A lakás 4000 frankba kerül.” Az öreg ur most az kérdézi, milyenek a szobák. A ház mester így felel: „Nem önnök valóik.” „Hogyan? Nekem szükségem van a lakásra és zükség esetén 5000 frankot is fizetek.” „Mégsem önnök való?” „Talán nagyon magas?” A második emeleten, de már mondtam, hogy — „Az ördögbe is hát miért?” Csak azért mert roppant rossz szímben van, a háztulajdonos pedig gyűlöli a temetéseket.

Rang és mód. Páris főrangú köreiben egy nemsokára megköntendő házasság képezi a közbeszéd tárgyát. Bourbon Fulop fogja nőül venni Mackay kisasszonyt, a híres amerikai Krözus lányát. Mackay papa rendesen aranybányáiban éli napjait, valódi üzletember, míg a mama és a család többi tagja Párisban első rangú házat tart. A vőlegény sok milliót fog kapni menyasszonyával, igaz, hogy a rangköltönség óriási, de hát ez a mai világban nem határoz. Rang és mód oly két fogalom, melyeket könnyven lehet összepároltatni.

Longfellow W. Henrik Amerika legnagyobb költője meghalt: több kiváló szépségű költeményeiről „A labas óra”, „Excelsior”, „Az angyalok lányomai”, „Hiawatha”, „Evangeline”, „A nyil és a dal”, „Lejárt a nap”, stb. ösmeretes a magyar közönség előtt. Mely gondolkodó és az angol-amerikai költők u. n. „Tengeri iskola” csoportjához tartozott, melynek főereje mesteri leírásaiban rejlik.

Lefoték egymast. Hamburgban egy milliomos kereskedő fényes estély rendezett termeiben, a melyre több előkelőségen kívül egy nagy nevű opera énekesit is meghívott. A termekben már mindenki elég othonosnak érezte magát, midőn a háziasszony karonfogta az énekest és felkérte, hogy énekeljen „valamit”. Az énekes mert nem akarta, hogy úgy

arezt. Utja most világosan állt előtte, és habár feltámadt is lelke előtt egy bizonyos ijesztő árnyék, mely őt az akaratja elleni elválásra inté, ő nem akarta azt e perczben figyelembe venni.

Mit akart mama azzal mondani? — kérde Mande, azon erős hitben, hogy semmi sem ragadhatja őt ki férje karjaiból. — Majd megkérde tőle.

Ne tedd azt Mande; igen lekötellez, ha elő nem hozod. En már figyelmeztettem lady Kirtont s nem hiszem, hogy többet felmentse. Szeretném, ha e dologban is nekem tartoznál halával.

Mindenben, — viszonzá Mande, könyvelt szeméit férjéhez emelve.

Percival, szerelmem, és így még soha sem neveztelek, — susogta szeretettel, — kívánj tőlem bármit.

En Bobot meg ma, vagy holnap elküldöm Anglia legmelegebb tenger partjára. A tengeri levegő jó hatással fog reá lenni. En óhajtom azt és még más valamit is, — folytatá a gróf tovább, de hangja fájdalmasan rezgett, mert arra gondolt, hogy mily kevesse enyhítendi az ő lelki szenvedéseit „a tengeri levegő.” — Nem tartanál te is velünk Mande? — Igen szívesen! Vigyél engem, a hova tetszik.

Percival elhagyá nejét s a kapitány szobájába ment. Mily boldog lehetne ő nejevel, ha az az iszonyu árny, melyről nejeének fogalma sem volt, nem allana elő a multból; hányszor imádkozott ő azért, hogy csak Mande meg ne tudja.

Mindamelllett a boldogság csak a hold halvány sugarához hasonlított, ők soha sem emelkedhetnek fel a nap fényes sugaráig. (Vége a második kötetnek.)

lássék mintha őt azért az eléneklendő „valamit” hívták vona meg, indisposicziójára hivatkozott és nem akart énekelni. A módos háziasszony pedig nem tágitott, hanem ismételtén kérte a művészt, hogy énekeljen. Az énekes kemény maradt mint a szikla. Az asszonyka végre kifakadt: „Látja, ha királynő volnék, megparancsolnám önnök, hogy énekeljen!” A művész erre meghajította magát, odalépett a zongorához énekelni, aztán kiment a teremből és hazahajtott. A háziasszony és a vendégek meglepetten tapasztalták, hogy az énekes nincs! Másnap a kisasszony a következő levelkét kapta a művésztől: „Tisztelt asszonyom! Kegyet tegnap csupa szerénységből kétségbe vontam, hogy királynő volna. En ezt azonban bebizonyítottam, mert engedtem parancsának open ugy, mint mikor a királynő meghívott estélyére, de a ki másnap kétezer frankot küldött nekem. Legalázatosabb szolgálja.” Két óra múlva azonban egy gazdag aranyos passzomantokkal díszített livrés ipas, Karmen illatos boritekokat kezbeztett az énekesnek, a melyből két darab ezer markról szóló bankjegye, a művész levele és még egy kis level hullott ki. A levelekben ez állott: En nem vagyok királyi nő, mert egy királynőnek egy énekes nem szokot számlát küldeni. Mint kereskedő neje, kérem az idemellett kétezer markot nyugtázn. Hogy vajjon a művész a kétezer markot megtartotta-e, vagy odaajándékozta-e az inasnak, nem sikerült megtudni.

Időjárás márt. 27.

Európában: A depressziók egyike (750) a kontinens északnyugaton, másika az Adriai tenger északi táján van. A nagy légnyomás (761-762) a kontinens délnyugati részéből jön ki. Az idő borús, esőssel, erősebb szelekkel. A hőmérsék alig változott.

Hazánkban: Délkeleti és délies, részben északnyugati és északkeleti mérékelt szelek mellett a hőmérséklet keleten kisebbedett, a legnagyobb ott nagyobbodott. Az idő felbeszakított helyi derületek mellett többnyire borús, számos és helyenkint jelentékeny mennyiségű esővel.

Kilátás a jövő időre: Hazánkban. Általában borúval felbeszakított derületek várhatók esővel.

CSARNOK.

Arpóságok Lendvairól.

Hiador naplójából.

A debreczeni társaság egyik legkedvesebb tagja volt idős. Lendvai Márton volt a lovagok lovagja. Mindenkit kedvegynek szólított, meg a pinczert is. Palást köpenyét telen felvállra vetve hordta, mint Don Cezár de Bazan, nyáron fekete frakkot és fehér mellényt viselt. Kedvenc szójárása volt: portentum és phenomen.

Egy alkalommal Nagyváradon, a mint a kőrösi hidon megyünk, szemközt jön egy tündérszepségű, fiatal úri hölgy, valamely Kállay kisasszony s ő hirtelen megáll s mint a szobor megkövülve meredt a tündérré néhány percig, azután összecsapva kezeit, fényes nappal oly monológot intézett a naphoz, mely Shakspearenak se vált volna szegyenére.

Hirtelen föllobbant. Imádtá a szépet a vásznon, a színpadon, az életben. Oly ékesen beszélt a köznapi tárgyakról is, hogy az ember röstelt neki köznapi nyelven felelni. Bálványa volt a nővilágnak, ideálja az ifjúságnak, kedvence a közönségnek. Volt benne valami fejedelmi. Midőn végig ment fekete köpenyében, delvezve az utcán, mindenki megállt s elbűvölve a jelenség által, azt mondta: „Ott megy Lendvai!” Kísérte minden szem az ablakból, az utcán. Soha magyar művészt nem fognak úgy szeretni és bámulni, mivel hogy úgy szeretni és bámulni nem tud többé a világ.

Egyszer Debreczenben Erdelyi Józsinál bank volt. Mindenki a bank körül foglalt állást. Lendvai it hiába hívták játszani, ő ellentállt. Egyszerre azonban zsebébe nyúlt, kivett egy marok huszast. A bankár megdöbent, bizonyosan ama gondolatól, hogyan fogja ő e kincset a szegény Marczitól besöpörni: Lendvai, hosszú szünet után általános derultság közt föltett egy huszast és elvesztette.

Aztán szótlánul hátravonult, nem játszott többet.

Látjátok — ugymond a játék végén — így kell a szenvedélyeknek uralkodni.

Nem volnál szives engem az erdőbe kísérni? — szólott egy reggel hozzám Lendvai.

Talán földeni akarsz?

Örömtengerben.

Szívesen.

Elindultunk. Utközben minderről beszélünk, csak színházról nem.

Mitkondolsz? nem lep meg benntünket, Debreczenben Windischgrätz?

Ki tudja!

Elgondolkozunk.

De az lehetetlen, valamit csak hallottunk volna felőle...

Bizzunk!

Ránézek s látom, hogy Lendvai nem figyel szavamra. Gondoltam, valahol távol kalandoz elmeje, tán a nagyváradi hidon. Amint szórtalan előrehaladunk, egyszerre az erdő farsoraiból honvédsapat bontakozik ki.

Ok azok! — kiált fel örömmel — honvédek? — ismétlé jobb karomat erősen megragatva.

Hát nem láttál még soha honvédeket? — Ilyeneket nem.

Minden sort, mely előttünk elhaladt, szigorun, élesen megvizsgált; majd tőpreknedni kezdett; már már az utolsó közeltek, midőn egyszerre magánkivül, nem úgy mint a színpadon, (vagy talán open úgy, mert hisz ő mindig az életet játszotta) az ut közepére rohaut és örömkialtással mondá:

Fiam!

Apám!

Azt tudtam régen, hogy Lendvai finom, kedélyes, művelt lovagias ember, de hogy így mely érzelmű apa legyen, azt nem hittem soha.

Látod, azért hittalak, hogy légy tanuja, mily boldog az az apa, a kinek így nagy honvéd fia van.

En pedig ezt azért jegyeztem naplóba, hogy utóda lássák, mily derek hazafi volt Lendvai, a „Don Cezár de Bazan” művésze, és hogy iparkodjanak azok lenni az életben is, a mik a színpadon: az igazság és szív tolmácsai.

Közgazdaság.

A budapesti terménycsarnok távsürgönye.

Budapest márcz. 29.

A mai gabonátzúsdén buza mérsékeltén és jobbara alárendelt minőségekben került a piacra. A tulajdonosok ragaszkodtak árkvételeseikhez, ellenben a malnok tartózkodólag viselkedtek és az árat lenyomni igyekeztek, anélkül, hogy teljes sikert arattak volna. Alárendelt minőségeket 5 krral olcsóbban kaptak meg, de jobb minőségű buza ára nem változott. A forgalom mintegy 12000 mmmászára rugott.

Legmagasabb ár volt 76.5 k. tiszavidéki buzáért 12.80 frt, legkisebb ár pedig 69 k. oláhországi buzáért 10.80 forint.

Hivatalosan jegyeztetett:

Szokvány buza tavaszra 11.—92%—11.95.

Szokvány buza őszre 10.60—10.65.

Bánsági tengeri május—juniusra 7.16.—7.18.

Szokvány zab tavaszra 7.85—7.90.

Szokvány zab őszre 6.55—6.60.

Káposztarepcze aug.—sept. 13—13%.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sürgönyei.)

Budapest, márcz. 28. (Érk. d. u. 2 ó.)

A hivataloslap közli a delegációk egybehivatasát ápril 15-re rendkívüli ülészakra.

Budapest, márcz. 28. (Érk. d. u. 2 ó.)

A képviselőház mai ülésén a miniszterelnök átirata szerint a delegációk ápril 15-re egybehivattak. A véderő javaslat azon tételénél, hogy utjonezozásnál, ha a jutalek 3 korosztályból nem telik ki, ugy a negyedik is behívassék névszerinti szavazás kérétek.

Fiume, márcz. 28. (Érk. d. u. 2 ó.)

A vendégek este visszaindultak; a szivélyes buscunál roppant tömeg jelent meg, élén a Podestával és több notabilitásokkal. A látogatás kölcsönösen a legkedvesebb emléket hagyott.

Szeged, márcz. 28. (Érk. d. u. 2 ó.)

A törvényháza — szegedi ármentesítő társulat megalakult. A tisztújító közgyűlést ápril 16-ra tűzte ki.

Prága, márcz. 28. (Érk. d. u. 2 ó.)

„Politik” szerint uralkodónk és a czár találkozására tényleg tervezetik. Csak azért czáfolják meg a hírt, hogy előkészítsek a hangulatot az esetre, hogy ha létre nem jönne a találkozás. Bécsben és Petervárott is meg van a hajlandóság, hogy az uralkodók bizonyos ügyben személyesen érintkezzenek.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VII. Berlet 16. Szám

Szerda, márcz. 29 én:

A haramiak.

Dráma 5 felv. Irta Schiller.

Felolós szerkesztő: Vártesi Arnold.

Főmunkatárs: Karozag Vilmos.

Kiadó: Kutasi Imra.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legjobb Asztali-és üdítő ital,
kifünő hatásának bizonyult köhögéscsillapító, gége bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegítőjére).
Mattoni Henrik, Karisbadban (Csehország).

Az ifjúság szépségét a legkésőbb aggkorig megóvhatni minden hölgy főfeladata,

mely kiválóan feltételezi a bőr legdugdosabb állapotát. Ennek tisztaságát és gyöngéd megtartását, finomítását és frissítését, foltok, vörösség, szepők és minden bőrszenny eltávolítását, ugyint különösen a ránczok és redők azonnali és tartós megsemmisítését, kiválóan eszközölhető az annyira kitűnő, hatásában meglepő

RAVISSANTE

du dr. Lejosse à Paris

hivatalosan megvizsgált teljesen ártalmatlan bőrápoló szer által. Paris, London, Bécs, Budapest elegáns hölgyvilágának legértékesebb toletté títka a fiatal kor frissességének az aggkorban való megtartásáért; ezerszeresen jönnek bizonyult és mint első szépség-szer egy hölgynek pipere asztaláról sem szabad hiányoznia.

Egy nagy eredeti üveg á. frt 2.50
" kis (használati utasítással) 1.50

RAVISSANTE SZAPPAN

a legjobb és leghíresebb illatos mosó szappan a bőr tisztaságát és javítására. Használata után a bőr bárszony finom lesz és igen kellemes szagot tart meg. Sokáig tart és ki nem szárad, a ki egyszer megkísérelte az soha többé nem használ más szappant.

Egy doboz (3 db) ára 1 frt 35 kr., egy db 50 kr.

RAVISSANTE ARCPOR

A párisi és londoni hölgyvilág, valamint a legtöbb művésznő legkedveltebb arcpora. Mindazon t. hölgyek, kik egyszer használták, meggyőződtek, hogy a

POUDRE RAVISSANTE

felmulthatatlan, igen ól tapad, láthatatlan és természetesen üdeseget ad a bőrszínnek, tehát legjobban ajánlhatjuk. Nagy doboz ára 1 frt. Kisebb 60 kr. fehér v. rózsaszín.

RAVISSANTE FOGPOR

mely a fogakathoférré tisztítja, odvasodástól és basodástól megóvja.

Savmentes semlegesítő, vízben oldó alkatrészekből, a fogak tokeletes tisztítását lehetővé teszi a azok mellett természetes szinoket és fenyőket megtartják és sem vöröslés sem erómvilág nem lesznek megtámadva, a könnyen vérző foghús természetesen erejét megkapja, a száj pedig kellemesen fo lesz frissítve. Egy doboz ára 50 kr.

A ki szép és egészséges fogakat óhajt, az győződjék meg mihamarabb egyetlen kísérlet által, hogy mily kitűnő, majdnem csodálatra méltó hatású a

RAVISSANTE SZAI-ESSENTIA

Minden savaitól mentes és a fogak ápolására legalkalmasabb étető és balzsamos növényanyagokból készítve. Alta a a foghús megerősödik, a fogal. zománca apolyva a rothadás elkerülve lesz: 10 csepp elegeség lesz, 1 kory vízzel, mely vegyületekkel a fogak bevezetett tisztítása után a száj jól kiöltöztetik és soha sem kellend fogfájásban szenvedniük.

Nem létezik más készítmény, mely mindennapi használatnál hasonlíthatatlan jó eredményt biztosítana a fogak szépségére és fenntartására nézve, mint a Ravissante szájvíz, mely a fogakat megerősíti, megszinteti és megakadályozza a fogfájást és a foghús vérzést, valamint a fogakra oly veszélyes f-gök lerakódását és a szájnak a legkellemesebb frissességet és üdéséget kölcsönözi.

Egy eredeti üveg ára 1 forint.

Nagyan és kicsinyben valódi minőségben kaphatók: **CHVARZ FRIDERIKA Ravissante különlegességek központi szétküldési raktárában B. Pesten, Városháztér 9.** Levelelt megrendelések postafordultával teljesítenek.

Raktárak Debreczenben: Göllt Nándor és Dr. Rothschnek V. Emil orak gyógyszerártaiban és a legtöbb vidéki gyógyszerártaiban.

A cs. és k. gyógyintézetek hivatalos orvosi jelentései.

Sikerrel használtatott sorvadások, testi gyengeségek, gyenge emésztés, étvágytalanság, köhögés, nyak, mell és tüdőbajoknál.

Hoff János urnak,

cs. k. tanácsos, a koronás érdemkereszt tulajdonosa, több magas néme rend lovagja, Hoff János-féle maláta-kivonat feltalálója és kizárólagos gyártója, Europa legtöbb fejedelmeinek udvari szállítója. Bécsben, gyári helyiség: Grabenhof Bräunerstrasse 2, iroda és gyári raktárhelyiség: Graben, Bräunerstrasse 8.

A 23. számú cs. és kir. helyőrségi-kórház Zágóban. Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi sör, ugyintze maláta-egészségi csokoládé a fennemlité kórházban a hurutban és tüdőbajban, valamint a gyenge emésztésben szenvedők gyógyításánál mint igen kitűnő táp- és erősítő szernek bizonyult be.

Dr. Ischitz kórházi igazgató és főorvos, dr. Kaiser törzsorvos. A 2. számú cs. és kir. helyőrségi kórház Bécsben, 4. sz. 297. Hoff-féle maláta-kivonat és maláta-csokoládé, melyek a nevezett helyőrségi kórházban használtattak, a gyógyításnál kitűnő hatásos szereket mutatkoztak; névszerint a maláta-kivonat az időnkénti mellbajban szenvedők előtt igen kedves és óhajott szer; ugyintze a maláta csokoládé a reknavalescensnek és elgyengült emésztésszerveknél üdítő és igen kedvelt gyógytápszerként hat hsz-zu betegség után.

Dr. Loeff, főorvos, Dr. Porias, törzsorvos. Gyógyítása a mellbetegségnek, testi gyöngeségnek, étvágytalanságnak, nyak-, köhögés-, gyomor-, tüdő-, mellbetegségeknek az 58 magas kitüntetettel koronázott Hoff János-féle maláta-készítménynek,

mint az egyedüli valódi Hoff-féle maláta-kivonat egészségi sör (palaczkban), koncentrált maláta-kivonat (fehér palaczkban), a testet erősítő maláta-egészségi csokoládé, valamint a köhögést és rekedtséget eltávolító maláta.

Gyógytudósítás

(kivonatban).
Uraim! Már nyolcz éve, hogy nehéz légzés és tüdő szédülésben szenvedek; minden szert használtam, siker nélkül maradt. A köhögés, hányás s az agyvértoulás, éjjel nappal gyötört, annyira, hogy már a járás is terheire volt s életemről már végkép lemondtam. Ekkor azon orvosi tanácsot kaptam, hogy használjam a Hoff János-féle maláta-készítményeket. Mindjárt a gyógy megkezdésével vértelődésaim teljesen megszűntek, s egészségem eme gyors viz:zatterte mindenki előtt mint a ami csoda tűnik fel, a ki állapotomat ismerte, ez arra indit: hogy ezen maláta-készítményeket valamennyi szenvedőnek ajánljam.

ÓVÁS. Valamennyi maláta-készítmény Hoff Jánosnak, a feltalálónak és eső előadónak nevével fennálló tulajdona és névairásával van ellátva. — A hol a valóság ezen jele hiányzik, a készítmény mint hamisított visszautasítandó.

Két forinton alól semmi sem küldetik.
Árak a vidékre: Maláta kivonat egészségi sör ládával és üvegekkel: 6 üveg 3 frt 82 kr.; 13 üveg 7 frt 26 kr.; 28 üveg 13 frt 60 kr.; 58 üveg 29 frt 10 kr.; 2 kiló I. maláta csokoládé 2 frt 40 kr.; II. 1.60. III. 1 frt. Nagyobb szállításnál számlák. Maláta-csokorkák egy zacskóval 60 kr. Concentral a a-tákvonaton egy üveg 1 frt; kapható 60 kros is. Maláta kávé egy c-somag 50 kr. Egy kész maláta fürdő 80 kr.

Raktárak: Debreczenben Rickl József Zelmos, C-sank József és Varga Lajos kereskedésében. Nagy-Károly: Ujházi István. Nagyvárad: Janky Antal. Nyiregyháza: Korányi Imre gyógyszerész.

Maria-celli GYOMOR-CSEPP,
jelen hatékony gyógyszer a gyomor minden bajainak ellen.



Egy üvege ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Rothschnek Emil és Göllt Nándor orak gyógyszerártaiban, valamint az esztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerártaiban és kereskedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben **Brady Karoly**, az „óranalokhoz” címzett gyógyszerész Krenzierben, Mowarországban.

Hágó-mén.
Mélt. gróf Stubenberg József ur néne-séből „Hercules” nevű, 16 markos sötét péj mén f. é. április hó 1-től Er-Mihályfalván hágni fog. — Hágatási díj 16 frt.

Üzlethelyiség-váltottatás.
Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy az eddig gróf Dégenfeld-ház alatt létezett üzlettemet f. év márczius 20-tól kezdve **Andrásházi Szilágyi-féle házba** — a városházával szemben — helyeztem át.

Egyes résznél ajánlom nagy készletekben levő **férfi-, női- és gyermek-lábbelik raktáramat a legújtanosabb árszámítás mellett.**

Magammat a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánlva

tisztelettel
Nemes Gábor,
üzletpé.

!! FIUME !!
! Verseny Triesztnek !
Az első magyar bizományi és szállítási üzlet **Fiumében,** ajánl legújabb aratásból, kitűnő minőségű, illatdus **KÁVÉT** minden vasuti- és posta-állomásra szállítva, díj és vámmentesen, utánvétellel göngyöletekben 4³, kiló tiszta súlylyal, a következő jutányos árak mellett:

Egy kilo legf. Rio	ára frt 1.32
" " Santos	" " 1.36
" " S. Domingo	" " 1.35
" " Java	" " 1.52
" " Ceylon	" " 1.85
" " igen finom Mokka	" " 2.10

Nagyobb megrendeléseknél megfelelő árkedvezmények. Megrendelhetők egyéb gyarmatárúk is.

Ügynökök kerestetnek.
Teljes tisztelettel
ENGEL és STERN.

Kiadó lakás.
Széchenyi utcán 1772. szám alatt két uri lakosztály, u. m. egy 5 szobás és egy 4 szobás kiadó.

Firneiszban tört festéket, PADOZAT LACK-FESTÉKET
legfinomabb angol **kocsi- és Copal-lackot, ECSET és mindennemű KEFÉKET,** valamint **kerti- és veteménymagvakat,** továbbá **czukrot, kávé és mindennemű fűszerárúkat** a legolcsóbb árakban pontos kiszolgálattal mellett ajánl **Ganofszky Lajos,** a „Kék macská”-hoz, Czegléd-utca, a Casino alatt.

DIÓ-KIVONAT
a legkiválóbb vegykészítmény, melylyel minden világos színű vagy megöszült haj, tartós szép barna vagy fekete fére festhető. 1 üveg utasítással 1 frt.

Francia borszesz, sóval és a nélkül, valótlóságát keze-keve, hatásában tulhalszhatlan. 1 üveg 50 kr, kettős üveg 60 kr.

Pompadour-arckenyőcs, biztos szer szeplő és minden arczszéttátlanság ellen. 1 c upor, utasítással 50 kr.

Párisi-hölgypor, közkedvelt arczpor. 1 eredeti doboz 50 kr, 1 csomag 20 kr.

Menthin-fogpászta, kellemes és igen kitűnő fogtisztító szer. 1 porcellán szelencze 60 kr.

Legjobb magyar bajuszpedró, fehér, barna és fekete színű, finom illatu. 1 fém-szelencze 20 kr. Illatszerek és szappanok jutányos árban kaphatók:

Nagy András keztyűsnél Debreczenben, kistempom-bazár, hol is mindenféle a keztyűsséghez tartozó cikkek és női különlegességek legjobb minőségben, a legjutányosabb árban kaphatók.

Főraktár: **PILLICH FERENCZ-nél, Budapest, (Kerepesi-udvar.)**

IX. évfo

Rózs

ide intézendő a la

s levelek vissza de

Sim

me

Debreczen

szágyulési kép

zafi, Simonyi E

Abbaziában Fi

keresett súlyos

u. 3 órák elh

Ak függetle

benne, kinek el

ség a pártra n

hazafi, ki fájó

helyet, melyet

meslekkü férfi

minden gondja

javára volt szem

A gyászba

a koporsó, mely

tárgya nekünk

lünk volt, azt e

volt, azt soha s

Más volt a

sok voltak az e

de ezéja csak

nyájunk lelkebe

haza üdve, java

Ez élt lel

a számüzetés sa

tette, mióta ha

tért, hogy részt

a magyar nemz

nyílt az alkotm

Pihenj nem

szu küzdelmek

síroz fölött ke

rozzanak bár el

alá, de kiknek

hogy egy haza

Level a

Ime, a

két elméltóztat

nak-e tehát nek

lapba írni sze

A „Debrecz

Elster

Irta: Mr

For

HARM

A lap

Hónapok m

vált el nejtől;

boldogok is volta

kedett ugyan né

pár órat mely le

mennyire a világ

oly könnyen mul

lett is az idő, m

A lord meg

hozza még meg

magának a nyilv

az, mi őt nyomta

következményt n

miunt mondani sz

legyen az bár g

templomgyújtás,

kesett. Azóban

a gróf lelkeből,

Demokles kardja

feltartó fonal na

nyugtalanul, éjei

belső laza szünte

Senki sem

Carr Thomas. K

vádolhatták: az